

מסורת הש"ס

(א) נדרים פנ) לעיל כא;
(ב) מנחות ד: מעילה יא;
(ג) נסיוניה דמלחא שכן
סבב לה כי יתחב בהשגה
ודגשים לך שפיר גרסינן
דתיא וצ"י מה שגרסם על
הגליון ודרי' נדרים דף
לה: (ד) נגפים פי' דמריב
כי'מ קד. נדרים לה: [נפוס]
המיוחס פי"א, (ה) נפ"י
נפס: קן ש'למה, (ו) וצ"י
פוס' ש' דרי' אמר רב
סדלגא.

הגהות הב"ח

(ה) במשנה והשלמים
תקרב שלמים: (ו) נס'
ואלא היכי דמי: (ז) רש"י
ד"ה החטאת וכו' דפרשין
לעיל כא: וע"ש: (ח) ד"ה
דמי שלמים יציאו שלמים:

גליון הש"ס

מתני' החטאת תמות
ע' נדרים דף פג ע"א
ומתוס' שם ד"ה ולי
למרת: שם ועולה תקרב
עולה ע' יומא דף תא
מ"ב פדכס וכו' עולה:

הגהות מהר"ב
רנשבורג

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

מי שאמר פרק רביעי נזיר

דורות בישראל. עובד ישי דוד שלמה ואילו
אל עד רחבעם) דהוה מנעמה העמונית:
וס. אותה הנהמה שהפרישה לשם חטאת
א דפשיטן (ג) לעיל א) דלנרבה כפרה והווא

וכתה וקדמה ארכבה ו
מתני (א) האשה
 את בהמה ואח"כ
 היתה בהמה תצא ו
 היתה בהמה ה^החמא
 עולה (ב) שלמים תקרנ
 אחד ואינן טעונין ל
 סתומין יפלו לנדבה
 סמאת ילכו לים המלח
 בהן דמי עולה יביא
 דמי שלמים יביא
 אחד ואין טעונין להם
 לא משתעבד לה אמר
 דאי ס"ד רבי יהודה לא
 בעדד הא משתעבד
 אומר יאדם מביא קרב
 כל קרבנותיה שהיא
 כל אחריות דאית ליה
 רבא אמר אפי' תימא
 לה במילתא דצריכא ל
 לה לא איכא דאמר
 חסדא רבי יהודה
 במילתא דצריכא לה
 לה לא דאי בבנ
 (ג) אלא היכי דמי
 דאקניה לה וכיון דא

וידר: שך כסל לה כסותה כו' והלך
אמתי לה לה כסמה שלו כסותה שלה וחס
אס עולה חקרב עולה: כמילתא דלא לריבא
לה בעלה לא משמעבד לה ומש"ה לא
בעבר: ואמר רב חסדא ר' יהודה היא.
אן אשמו וקוממנען קרי משמעבד קרי דאי
חזר דרי ספר לה דלמא ומרענא בעבר אלא
מי חלא דלדיריה לא משמעבד לה כלל: ואלא
ל' לאוקמא כרענא גנון דאקניא ניסלה למירוחא
ק' דיון דאקניא לה הוה דנעשא ומטותא ממות
ענא בעבר והלך לא מיתוקמא כלל כרענא:
רבא

ותן מעות מדרבנן ולא מועילין דכיון דלית היתבלי
 "ז" עולה יבירו עולה. דלדיון הוא מועילין ביה
 ישימ: גמ' **מאן** תנא דלא משתעבד א"ר
 ז"ל משמעד לה לא היי כפרה לחלק בין כהנא
 דינאה לתוכה [ד] כיון דאקני לה כפרה בדי
 א"ר: במידה דלא יכרעה לה כגון דיפיר א"ר
 [ותבין] דמפסדא ואילו וי"ד תנאי כהנא עד
 "ז עשיר ק"י אשורה. וכן א"ר עשיר הוא [ו] א"ר
 וסבא אקני עשיר עני וכן א"ר דקרבנותיה שיהא חיי
 כל כהניה ליהודי אלא עולה ליום ואומר ר"י
 כתבת [א"ר] כהא חזרית דיתא ז"ל ע"ך
 עולה [למחנה] כומתל ון שוכר התקבלתו כהנא
 ופטורי בשעת גירושין: **א"ר** תימא ר' יהודה
 לה כלל ואש"ר דמשועבד לה כגוף בית ד
 מ"ר שאת תנא רבי יהודה היא ובי משעבד
 יומי משתעבד לה שכולה לקרבי מנהמיה
 לה דנפשה ויהוה לן לימיר תעטא מתום

ארבעה דורות בישראל.
הזו בישראל ה
העמונית: **האשה** שגור
בהמות כבשה לחטאת וכבש

רות בִּישְׂרָאֵל לִמְלֹכוֹ:
וְיָרֶה בְּנֵיהֶם וְהַפְרִישֵׁהֶם
רַחֵם לָהּ כְּעֹדָה אִם שְׁלוֹ
עָהָה בְּעֶדְדָה וְאִם שְׁלֹ
חֲמוּת וְעֹלָה תִּקְרַב
שְׁלָמִים וְנִאֲכָלִין לְיוֹם
ס' הָיוּ לָהּ מַעֲוֹת
מַעֲוֹת מִפְּרוּשֵׁין דְּמִי
לֹא נִהְיִין וְלֹא מוֹעֲלִין
עֹלָה וְמוֹעֲלִין בְּהֵן
וְלֹמִים וְנִאֲכָלִין לְיוֹם
גַּב' מֵאֵן תִּנָּה דְּבִלָּה
רַב חֲסֵדָה רַבֵּן הָיָה
אִם אֲמֵי תִצָּא וְתִרְעָה
י' דִּתְנִי' י' הָיָה
עֲשִׂיר עַל אֲשֶׁתוֹ וְכֵן
יֵיבֶת שֶׁכָּךְ כָּתַב לָהּ
עָלֶי מִן קִדְמָת דְּנֵא
י' הָיָה כִּי מִשְׁעֶבֶד
בְּמִלְחָה דְּלֹא צְרִיכָא
מֵאֵן תִּנָּה אֲמַר רַב
אִם וְכִי מִשְׁעֶבֶד לָהּ
בְּמִלְחָה דְּלֹא צְרִיכָא
מִשְׁעֶבֶד לָהּ כִּלְלָהּ
דְּמִשְׁעֶבֶד לָהּ כְּגֹן
קָמִי לָהּ הָיָה דְּנִפְשָׁה
רַבָּא

זרוע כמלכותו שיטעוץ כמנופה
ועוד אומר ר"ת דאין להס זר
שם האיל אלא לבדו אקרייהו :
כפי הנזיר ואין כאן כפי הנזיר
ואפילו אי מיעקר עקר גזירה
מיגו גיין נמי מני לפדות דאין
ה"ג היו לה סעודת סתומין
מפס"ג דהנה סתומים יתלו
גזבה ונסבה בזאין משל
לגזבה ולא חש למיתמי
מפורשים. ח שפירש אלו ה

[illegible]

כד.

ונד ישי דוד שלמה ואילו צעירה לא
רחבעם בן שלמה שבא מנעמה
בניד והפרישה בהסתתה. שלשה
לעולה ואיל לשלמים שהן קרבן מזר

[illegible]

וְרוּחַ וְהַמְלָכָה מִיָּה הַכֶּחַי הַיֵּינָן חָן
וְיָמָּה אֶת הָרוּחַ וְרוּחַ כְּמוֹרָה שְׁלֵמָה
הַיֵּינָן דְּלֵחַן לֵס דִּן וְרוּחַ שְׂפִילָה שֶׁנִּשְׁבַּל
יָבֵן וְאַיִנֶּה שְׁעוּנֵין דָּחֵם. כְּשֶׁאֵרֶׁ דְּכִמְיָ עַל
הַפֶּרֶל וְהָאֵם הַקִּרְבֵּי וְכָר טַעוֹן פְּדִיָּה
וְמוֹת יִאֲמָרוּ הַקֵּדֶם יוֹאֵל כִּבֵּר פְּדִיָּה וְ
קִדּוּשָׁם בְּהוּךְ דֵּן שִׁשְׁמַע עֲלוֹי הַקִּרְבֵּין:
שְׂפִי לְנִרְבָּה. הִיכָא דְּהִפֵּר לֵה גִנְמֵרָא
וְנִרְבָּה בֹא לְחוּלִין וְלִנְזוּחֵי הַיֵּינָן עוֹלָת
וְכֹן יָבֵן כָּל דְּכִמְיָ דְּתִנְיָא יִפְלוּ
אֵם שְׁלוֹ הָן חוּלִין דְּמִיָּה בִּרְשָׁא:
לְחִטּוֹת וְאֵלֹו לְעוֹלָה וְאֵלֹו שְׁלִמִים:
כִּיּוֹן דְּלִזְלוּ הִימָה כְּכִמְיָה הִיא אֵלֹה
הַיֵּינָן דְּלַעֲיֵל גְּבִי כְּמִיָּה מִיָּה לְמִיחֵי לֹא
יִדְּמִי דִּימָא שְׁלִמִים וְאִתְּכֵן לִיּוֹם אֶחָד
לְדִידֵי הַיֵּינָן תִּלָּא מְכֻרָה כְּעֵדֶר וְאֵם
רִבְנָן הִיא. וְכִדְמֵרָשׁ וְאִילוּ וּמִיָּה אֵם
וְיוֹן כְּמִיָּה דִידֵי דְּמִפְרֵשׁ כְּמִיָּהן י
הִיא אֵלֹהֵי תִלָּא וְתִרְבָּה כְּעֵדֶר הִיא
נִמְנִי מִשְׁעֵבֶד לֵה: לְהִירְבָּה יִי הִירְבָּה
יִיךְ לְהִצִּיא קִרְבֵּן עֲשִׂיר עֲלִיָּה וְלֹא יוֹכֵל
חִיבֵת שִׁהִיא חִיבֵת כְּנוֹן יוֹלֵדֶת וְחֵבֶה
וְאִיךְ קִרְבֵּן שֶׁנִּתְחַיִּיבֶה קוֹדֶם שְׁנִתָּחַל:
דְּמִפְרֵשׁ מִשְׁעֵבֶד וְאִירְשׁוֹת דְּלֹאֶשׁ שֶׁנִּגְרַשָּׁה
דְּמִפְרֵשׁ מִתְחַלֵּי אִלְמָה [דְּמִשּׁוֹן]
יִרְבָּא [לֵה בְּמִדֵּי דִרְבָּא יִרְבָּא יִרְבָּא]. כְּנוֹן
הַ כְּעֵדֶר דְּהוּ חוּלִין מְגוּרִין וְלֹא הוּ
יִרְבָּא אֵם בֹּי. דֵּלִי לְרִבְנָן לֵה מִשְׁעֵבֶד
לֵה שְׁמֵן לֵה כְּמִיָּה מְכֻרָה מְכֻרָה
לֵה לְרִבְנָא לֵה כְּנוֹן אֵם לֵה הַפֶּר לֵה
מִתְחַלֵּה

עין משפט
גר מצוה

כא א מ״י פ״ט מהל' נדרות הלכה ט'
כב ב ג מ״י שס הלכה י'
כג ד ה מ״י שס ופ״ד מהל' מעילה הלכ׳
כד ו מ״י פ״ט מהל' נדרות הלכה י'
כה ז מ״י פ״י מהלכות שנגזר הלכ' ו פתג עשן רז:

נוסחת הריב"ז¹⁷

(א) דביון דלריסה כפרה
היא: (ב) והכפר לשם:
(ג) דכל לפני זריקת דמים אין
מועילין בהן וכדמפרש ר"י:
(ד) לנידוחה הרי היא:
(ה) הוואיל: (ו) ככ"י כתוב סוף
כ"ה"ל איכא דאמרי מאן תנא
דמאטריך ליה למתני ואם
היתה שלו תנא ותרעה בעדר
אמר רב חסדא ר"י:

ג. היות התוספת

1. צ"ל שהיא קדשחס.
2. צ"ל כשאר שלמי טיר.
3. צ"ל אפרס.
4. צ"ל לקיץ
5. צ"ל דעריכא לה
6. צ"ל צריך להביא.

פי' הרא"ש

[illegible]